

MOJ BERNI

Glasilo Skupine MOJ BERNI

SREČNO 2023

VOŠČILO

Vašim štirinožcem želimo prijazne praznike in zdravo mirno leto. Naj svojo toplino in življenjsko radost vsak dan prinašajo na vaš prag in v vaše naročje, odganjajo črne misli in bogatijo vaš dom. In ko boste zavijali božična darila, nikar ne pozabite na vašega zvestega kosmatega prijatelja!

Vaša ekipa Moj Berni

NAŠ PES POZIMI

- pes, ki živi na prostem, potrebuje v hladnih zimskih mesecih za četrtno več hrane
 - tudi pozimi pes potrebuje pitno vodo, ne pa zamrznjene sklede!
 - ko se temperatura spusti pod 10 °C, naj gre pes v ogrevan prostor (garažo)
 - uta mora biti dovolj velika, da pes v njej stoji in se udobno zlekne
 - uta mora biti izolirana tudi na tleh, vhod pa zastrt z zaveso, da lahko pes z dihanjem vzdržuje toploto v njej
 - blazinice na šapah je treba večkrat pregledati: sol na cesti lahko povzroči razpoke na koži in hude bolečine, šepanje lahko povzroči tudi sprijete kepe snega med prsti
 - če pes jé sneg, lahko stakne hude prebavne motnje
 - antifriz, ki ga pes ali mačka polize, lahko že v neznatnih količinah povzroči usodno zastrupitev, ki je v 88 odstotkih smrtna
 - nevarnosti adventnega časa: čokolada, listi božične zvezde, bela omela, sneg v pršilu, nevarna in nezavarovana električna napeljava
- Vse zgoraj napisano, prosimo, posredujte neozaveščenim lastnikom psov, za naše bernije pa verjamemo, da so na toplem, suhem in na varnem.

ZAHVALA

Vsem udeležencem nedavnega miklavževanja se iskreno zahvaljujemo za prispevke za naše delovanje. Žal kljub preudarnemu gospodarjenju izdatki vztrajno rastejo: podražilo se je vzdrževanje spletne strani in gostovanje na strežniku, podražilo se je oblikovanje našega glasila, tako da se nam je ob dveh izjemno velikodušnih donacijah Darije Moljk in Tanje Kavčič odvalil kamen s srca. Še bomo z vami in velik HVALA!

Vaša ekipa Moj Berni

Po treh letih smo spet dočakali bernsko miklavževanje

Po triletnem prisilnem premoru smo člani skupine Moj berni komaj čakali na tradicionalno decembrsko srečanje, ki ga že od nekdaj imenujemo »miklavževanje«.

Tokrat smo krenili na Goriško. Več kot 60 zbranih nas je skupaj s svojimi štirinožci preživelo lepo in prijetno popoldne na Turistični kmetiji Vižintin v Zaloščah pri Dornberku.

Kislo vreme nam ni prišlo do živega. S kosmatinci nam je uspelo opraviti kratek sprehod do bližnje cerkve. Čas pred kosilom smo izkoristili za veterinarsko posvetovalnico, kjer je mag. Peter Levstek, dr. vet. med., odgovarjal na vprašanja s področja bioresonance, akupunkture, ozonoterapije in splošne veterine.

Kot se ob prihajajočem koncu leta spodobi, smo se razveselili prazničnega srečelova, ki ga je duhovito izpeljal naš Josip.

Za zaključek je sledila poslastica. Naš član Tone Hočevnar, novinar, urednik, avtor številnih člankov in dokumentarcev ter do-

pisnik, predvsem pa pravi bernski človek, nam je predstavil svojo knjigo Kosmata družina. Povsod po svetu pa so njega in njegovo družino spremljali – kužki. Kot izvrsten pripovedovalec je z nami je delil zgodbe, v katerih smo spoznali navihane, ostre, lovske in crkljive psičke, ki so Hočevnarjevim bogatili življenje. Novim bralcem knjige je rad napisal posvetilo in povedal še kakšno dogodivščino.

Vse, kar je prišlo izpod Tonetovega peresa, je tako berljivo, da še dihati pozabimo vmes, in tudi Kosmata družina nas je navdušila.

Še posebej se želimo zahvaliti Tamarji za soorganizacijo težko pričakovane srečanja, Žanu iz Žirles ter Perotu in Damjani iz psarne Bernie's Heart pa za krasna darila.

En velik hvala tudi ekipi Turistične kmetije Vižintin za vse dobre in gostoljubje.

Verjamemo, da na naslednje decembrsko srečanje ne bomo čakali več kot eno leto.

Mateja Pečar

BESEDA VZREDITELJA

KO PTIČKI ODLETIJO IZ GNEZDA...

»Deset tednov, nič prej ne bodo od nas odhajali mladički,« smo vsem potencialnim bodočim lastnikom povedali že na začetku. In deset tednov mine kot bi mignil, saj se vmes toliko dogaja, da so dnevi zapolnjeni od zgodnjega jutra do poznega večera oziroma noči ter je potrebno kar nekaj organizacije, da delo lepo teče. Hranjenje, čiščenje, skrb za mamico, pregledi, cepljenja, in sto drugih opravil; v drugem mesecu se pričnejo obiski, vmes je treba tudi kaj malega jesti in spati :-)

Pri letošnjem leglu je planiran čas odhodov v nove domove padel v poletni čas dopustov, tako da so nas nekateri bodoči lastniki prosili, da ostane njihov nov družinski član za čas njihovega dopusta še pri nas. Tako je naš zadnji mladiček od nas odhajal pri treh mesecih. Odhod vsakega mladička spremljajo solze. Solze veselja in pričakovanja pri novih lastnikih, pa tudi solze pri nas, vzrediteljih. Po eni strani so to solze veselja, ker se mladičku odpirajo nove poti, »ptički pač morajo odleteti iz gnezda«, se tolažimo, po drugi strani pa je to slovo, od mame, od nas... in slovesa so težka!

V zadnjih desetih dneh, ko so vsi ostali mladički že odšli, se nam je naš Bonamigo Bernie's Heart že tako usidral v srce in z vsakim dnem bolj postajal član pasje ekipe naše družine, skupaj z mamico Camy in bratom Tantorjem, da je bilo slovo še toliko težje. Še kakšen dan, pa bi verjetno ostal kar z nami. Ko so namreč pri dveh mesecih še vsi mladički doma, in so že tako veliki, da se nekateri med sabo že grdo ravšajo, se zaveš, da prihaja čas, ko morajo oditi. Ker potrebujejo nadaljnji okvir socializacije, potrebujejo svojo družino, znotraj katere se bodo umestili. Bonamigo pa je v tem času že lepo »vrtel« okrog svojo mamico, s Tantorjem sta se igrala oziroma je Bonamigo Tantorja imel za svojo igračo in z njim počel vse, kar je hotel, za nas pa je postal »naš tamali«. In ko je nato odšel še on, se nam je zdel hiša pusta, prazna, kar naenkrat smo imeli kar nekaj časa odveč. Najprej smo odšli na kratek dopust, sledila je razstava v Vrtojbi (Sela na Krasu), pa vzrejni pregled Tantorja, ki ga je uspešno preстал. Vmes pa smo že čakali, da nam Kinološka zveza Slovenije pošlje rodovnike naših mladičkov. Kajti z lastniki smo se že vnaprej dogovorili tudi, da rodovnikov ne bomo pošiljali po pošti, temveč jim jih prinesemo na dom ter tako mladičke obiščemo na njihovih domovih.

Pa smo se odpravili: v Celje, kamor sta odšla Barbarossa in Bella Ciao, pa v Avstrijo, kjer domujeta Bandito in Bonamigo. Bolgarijo, od koder sta po Bella Donno prišla njena lastnika Aglika in Georgi, smo se odločili obiskati kdaj drugič, z lastniki Bella Vite se pa že poznamo, saj so z njihovo psičko Chloe in z našim prvakom Zorbo pred par leti imeli krasne mladičke. Ravno v času, ko so skupaj z Bella Vito

prišli k nam po rodovnik, so prinesli žalostno novico. V jesenskih poplavih v Avstriji je skupaj z ostalimi živalmi, hlevom in tudi ravno skotenimi mladički voda z blatom in kamenjem odnesla enega od njih. Kljub upanju lastnika, da se je uspel rešiti, so ga čez nekaj dni našli skoraj deset kilometrov nižje proti dolini.

In vsi ti strahovi, ta neznana usoda malih bitij se nam podi po glavi, ko mladički odhajajo od doma.

Sicer pa so skoraj vsi naši mladički odšli v pasjo družbo. Bella Vita ima ob sebi bernko Chloe, Bella Ciao nagaja bernki Hani (Honey Bernieshine), Barbarossa je varen ob berncu Arku, Bonamigo sledi berncu Leroyu, Bella Donna ima veliko prijateljico v 8-letni yorkici Karry. Bandito pa na posestvu v Avstriji, kjer živi z družino, pazi na skoraj 200 kokoši, pa na krave in konje, in kraljuje na zelenih travnikih.

Po obiskih mladičkov smo z lažjim srcem odhajali domov, ker smo se prepričali, da vsi živijo v družinah, ki bodo zanje lepo in dobro skrbele. V družinah, kjer so postali pravi družinski člani, kot – še posebej berniji – morajo biti.

*Damjana Škapin
Psarna »Bernie's Heart«*

Migamo vse leto!

V Mestni knjižnici Ljubljana so 22. septembra pripravili dogodek v okviru Evropskega tedna mobilnosti. Na Trgu Franceta Štiglica na ploščadi za knjižnico v centru mesta so potekale aktivnosti, ki so povezovalle mobilnost, šport, gibanje, zdravo prehrano in branje.

Na skupni stojnici smo se predstavili skupina Moj berni, pasja šola priden.si (Karmen Zahariaš) in Tačke pomagačke. V najboljši družbi štirinožcev Jenny, Belle, Missy, Ollie smo opozarjali na zdravje vseh nas in našega planeta.

Mateja

KAKO ZAPOSLOTITI PSA V SLABEM VREMENU

Krepko smo že zakorakali v zimski čas; dnevi so kratki, temperatura vedno nižje, prijetno jesensko sonce pa je zamenjal dež. In če smo še »včeraj« brezskrbno pohajkovali s svojimi psi in v čudovitih jesenskih barvah in zmernih temperaturah raziskovali nove kraje, se zdaj veliko vodnikov na sprehodih srečuje z manj prijetnimi okoliščinami, kot so mrz, tema, mokra oblačila in obutev ter seveda vsakodnevno mokri in blatni psi. Ko že drugi ali tretji dan zapored lijše kot iz škafe, se zgodi, da gremo ven ravno toliko, da naš kuža opravi svoje, potem pa nazaj v suho in toplo zavetje doma.

Predvsem pri mladih psih se v takih dneh pojavi višek energije in ker na sprehodu niso mogli zadovoljiti svojih potreb, se nemalokrat pokažejo vedenja, ki jih ljudje radi opišemo kot »nagajanje«. Kuža grize stvari, ki niso njegove igrače (stoli, čevlji, otroške igrače), skače po nas, včasih laja in se na splošno težko umiri. Super je, če imamo dovolj časa, da v takih dneh s psom npr. utrjujemo vaje poslušnosti in samokontrole ali ga učimo novih trikov in ga na tak način utorimo. Sobivanje lahko vsem olajšamo tudi tako, da mu ponudimo različne zaposlitve, ki spodbujajo njegova naravna vedenja, kot so vohanje, žvečenje, lizanje, raziskovanje.

V vsaki trgovini za male živali je na voljo širok nabor tako imenovanih interaktivnih pasjih igrac najrazličnejših oblik in velikosti. Raznorazne žogice in jajčki z odprtini, ki jih napolnimo s hrano; trenutno zelo popularni lick mat-i oziroma podloge za lizanje, na katere lahko namažemo vse mogoče, od pastete, konzerv, jogurta; šnofke (podloga iz razrezanih travk iz flisa, med katere potresemo briquete ali priboljške) in celo prave pravcate miselne igrače, pri katerih mora kuža napeti možganke, da pride do nagrade.

Daleč najljubša dejavnost naše Aurore (Bernie's Heart) je vohanje. Že kot nekajmesečna mladička je po vsakem najinem utrjevanju vaj iz pasje šole sistematično prečesavala vrt, da je našla tistih nekaj briketov, ki so mi padli iz roke. Zato sem ji vedno pogostejše začela postavljati različne izzive in odkrila načine, kako lahko s čisto malo domišljije svojemu psu ponudim cenejšo, domačo al-

ternativo dragim igračam iz trgovine, s katerimi bom ravno tako spodbudila raziskovanje in vohanje.

Na primer:

- briquete enostavno raztresemo po tleh. Večja kot je površina, več truda bo moral pes vložiti, da bo vse pojedel. Če mu želimo še malo otežiti delo, jih lahko del tudi skrijemo, npr. pod jogurtove lončke ali na višja mesta (na klubsko mizico, stol, kak predalnik),
- uporabljeno škatlo od jajc napolnimo z briketi, priboljški ali poljubnimi nagradicami,
- briquette oz. nagradice skrijemo v odslužene rolce toaletnega papirja, ki jih zapognemo, da ne padajo ven, ali rolce zataknemo eno v drugo, da dobimo daljši tunel,
- priboljške ali briquete zarolamo ali zvijemo v brisačo. Večkrat kot je prepognjena, težje bo najti vse nagrade. Še boljše je, če brisača ni sveže oprana, ampak že uporabljena, tako da je na njej še več različnih vonjav,
- v manjše škatlice in med zaščitni papir ali karton skrijemo hrano, vse skupaj pa zapremo v večjo škatlo. Pes bo moral tako najprej poiskati in vzeti manjše škatle iz večje, jih odpreti in tako priti do nagrade.

Pri vseh aktivnostih je potrebno upoštevati posameznega psa – njegovo starost in psihofizično kondicijo, predvsem pa moramo vedeti, kaj je njegova največja motivacija. Če pes ni ješč, ampak je njegova najljubša nagrada igrača, mu skrivanje hrane najbrž ne bo najbolj všeč. Prav tako psu, ki se prvič sreča z neko aktivnostjo, ne postavimo zelo težkega izziva (začnemo npr. z raztresenimi briketi, ne s škatlo v škatli).

Zagotovo pa velja tudi poudariti, da ni nič bolj sproščujočega kot to, da počnemo nekaj, kar nas veseli, zato naj bo tudi pri pasjih aktivnostih naše najpomembnejše vodilo vedno – ZABAVAL! In te vam, seveda poleg zdravja, v novem letu želim obilo.

Nastja Razman

Uvod v Rally obedience

Bernki Happy in Penny ter avstralski ovčar Ollie so bili to jesen sošolci na pasjem tečaju Uvod v Rally obedience (RO). Tečaj je vodila odlična Karmen Zahariaš iz šole za družinske pse PRIDEN.SI (<http://priden.si/>).

Tečaj je za primeren za vodljive pse s primernim predznanjem. Imeli smo 10 srečanj, 1 x tedensko. Tečaj zajema vaje iz 1. stopnje RO in se zaključi z internim preizkusom, s katerim preverimo pripravljenost tečajnikov za morebitni uradni izpit iz RO pri KZS.

Barbara je duhovito povzela: »Če želiš obiskovati tečaj RO z berncem, je optimalno, da imaš vsaj dva ali več - ker vsak ponovi progo z veseljem enkrat, drugič je že dolgčas, tretjič dobiš pa tisti pogled - aaa žžžeee ssspppeeet???«

Vsi trije so konec novembra uspešno opravili preizkus 1. stopnje RO. Predvsem Happy je kar malo važna, da je šla z osmimi leti v prvi razred.

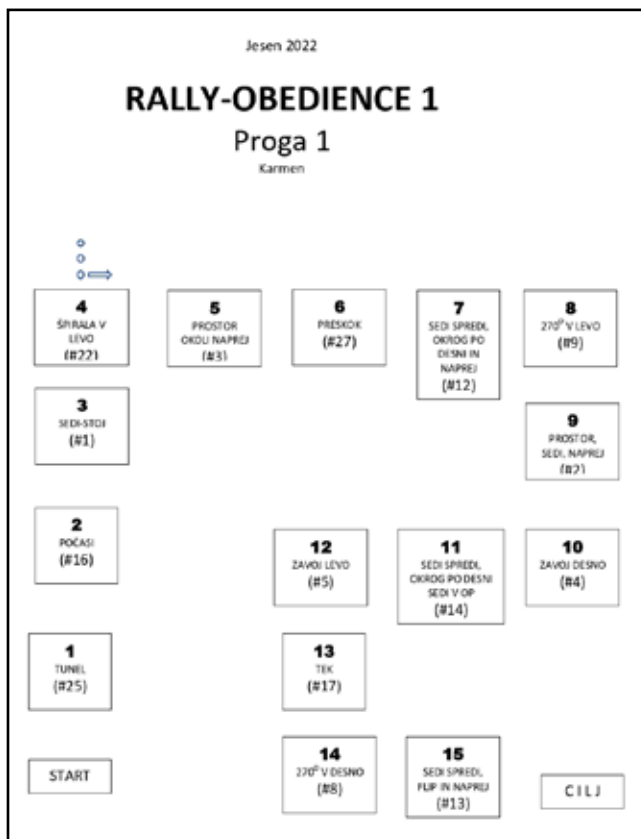
Rally obedience je kinološka športna disciplina, ki izhaja iz osnovnih vaj poslušnosti, v resnici pa je mnogo več kot to.

Ob besedi »poslušnost« marsikdo pomisli na dolgočasne vaje, na pse delovnih pasem, ki strumno korakajo ob vodniku in kakor stroji izvajajo vaje, ki jih vodnik poveljuje. Vendar pa RO ni namenjen le psom delovnih pasem. Zasnovan je kot oblika zabavne poslušnosti, namenjena psom vseh pasem, tudi mešancem.

Več informacij o tej kinološki disciplini je na uradni strani slovenskega Rally obedience-a (<http://www.rally-o.si/>).

Vir: KD Ljubljana (barvni fotografiji), priden.si (proga)

Barbara Šolc in Mateja Pečar

Zdravljenje bolezni ledvic z naravo

Ledvice so sofisticiran zbirnik odpadkov, ki skozi urin izločajo odpadne snovi in presežno vodo. Odpadne snovi v kri pridejo iz hrane. Ko telo iz hrane posrka, kar potrebuje, odpadne snovi po krvi pošlje v ledvice. Kadar je delovanje ledvic okvarjeno in ledvice odpadnih snovi ne zmorejo izločiti, se te kopičijo v krvi in škodujejo telesu.

Poleg odpadnih snovi ledvice predelujejo tudi pomembne snovi, kot so natrij, fosfor in kalij. Te sproščajo nazaj v kri in vračajo v telo, s tem pa uravnavajo raven omenjenih snovi v telesu. Previsoke vrednosti teh snovi so namreč škodljive, zato je pomembno, da ledvice pravilno delujejo in vzdržujejo ustrezno ravnovesje.

K boleznim ledvic prispevajo številni dejavniki, med drugim:

- prekomerno cepljenje
- toksini
- neakovostna, predelana suha hrana
- stres
- vnetja
- visok krvni pritisk
- ledvični kamni

Kot velja za vse bolezni, je tudi bolezen ledvic bolje preprečiti kot zdraviti, zato je zgornji seznam pomemben opomnik za vse lastnike psov. Izogibajte se nenujnim cepljenjem in jih hranite s svežo, polnovredno hrano – in s tem začnite čimprej!

Simptomi odpovedi ledvic pri psih

V zgodnjih fazah bolezni boste opazili, da vaš pes pije veliko več vode, saj skuša iz telesa izločiti strupe, ki jih ledvice ne uspejo izločiti same. Sčasoma tudi prekomerno pitje več ne pomaga in takrat se pojavijo resnejši simptomi, kot so:

- slabokrvnost (blede dlesni in splošna šibkost)
- dehidracija (nenadna in povečana žeja)
- zaspanost, otopelost
- depresija
- povečano uriniranje in/ali težave z uriniranjem
- pomanjkanje apetita in hujšanje
- bruhanje in/ali driska

Da je z ledvicami res nekaj narobe, potrdi veterinar s preprostim pregledom krvi, kjer preverja vrednosti sečnine in kreatinina. Visoke vrednosti sečnine in kreatinina kažejo na visoko prisotnost odpadnih snovi, to pa pomeni bolezen ledvic.

Sečnina in kreatinin sta tudi merili za spremljanje napredovanja bolezni. Zmanjševanje njunih vrednosti lahko kaže na izboljšanje stanja, naraščanje vrednosti pa pomeni, da bolezen napreduje in se slabša.

Poleg merjenja vrednosti sečnine in kreatinina za diagnosticiranje in spremljanje odpovedi ledvic obstaja še nekaj drugih testov, npr. spremljanje ravni kalcija, fosforja in kalija v krvi, ki lahko vplivajo na sam potek zdravljenja.

Dieta v primeru odpovedi ledvic

Veterinarji tradicionalno priporočajo omejeno uživanje beljakovin, saj beljakovine vsebujejo veliko fosforja, ta pa povzroča povečano obremenitev jeter in ledvic z dušikom.

Toda če ima vaš pes težave z ledvicami, je najbolje, kar lahko storite, da ga namesto z briketi začnete hraniti s sveže pripravljeno hrano. Po mnenju veterinarjev homeopatov zmanjšanje količine beljakovin namreč le malo vpliva na napredovanje bolezni. Pravzaprav lahko pomanjkanje beljakovin v prehrani celo oslabi delovanje ledvic. Gre za to, da je količina krvi, ki se filtrira skozi ledvice, odvisna tudi od

beljakovin v prehrani, manj beljakovin pa pomeni manj filtriranja in s tem manj izločanja odpadnih snovi.

Surovo meso samo po sebi vsebuje veliko fosforja. Zato je, če krvni test vašega psa pokaže visoko raven fosforja, morda potrebna le prilagoditev surove prehrane. Perutnina ima na primer manj fosforja kot rdeče meso, veliko fosforja pa najdemo v mlečnih izdelkih, govejih jetrih, nekaterih ribah in drobovini, zato njihovo uporabo zmanjšajte. Tudi jajca so odlični vir beljakovin, ki vsebujejo manj fosforja in so lahko prebavljiva.

Smiselno je v prehrano dodati tudi živila, ki vežejo fosfor – ta se tako ne bo kopičil v krvi, ampak se bo izločil skupaj z blatom. To je predvsem temno zelena zelenjava, na primer ohrovt. Če psa z boleznijo ledvic hranimo z uravnoteženo surovo hrano z ustreznim razmerjem med kalcijem in fosforjem, se bo vrednost fosforja zagotovo znižala.

Homeopatsko zdravljenje bolezni ledvic

Simptome bolezni ledvic učinkovito lajšajo tudi naslednja homeopatska zdravila:

- *Arsenicum album* je odličen za živali, ki jih muči mrzlica in žeja. Te živali so pogosto nemirne, zlasti po polnoči.
- *Mercurius* je lahko koristen pri živalih z napredovalo boleznijo z razjedami in vnetji v ustih.
- *Natrum muriaticum* je dober za živali, ki iščejo hlad.
- *Sulphur* je dobro zdravilo za počasne in raztresene živali. Običajno so žejne in imajo slab apetit, vendar so še vedno zelo družabne.

Delovanje ledvic lahko podprete tudi z medicinskimi gobami: *cordyceps* dokazano varuje ledvice pred toksini in težkimi kovinami, *reishi* pa pred prostimi radikali in oksidativnimi poškodbami.

Tudi če ima vaš hišni ljubljeneček napredovalo bolezen ledvic, ne obupajte. Spremembe prehrane in naravne možnosti zdravljenja lahko vašemu psu prinesejo še nekaj udobnih let. Svetujemo vam, da poiščete holističnega veterinarja, ki vam bo predstavil celostni pristop k zdravljenju bolezni ledvic.

Prevod: Nina Barlič

Vir:

<https://www.dogsnaturallymagazine.com/kidney-failure-in-dogs-natural-treatment-options/>

Ali je olje čajevca varno za pse?

Po olju čajevca radi posežemo za odpravljanje najrazličnejših človeških, pa tudi pasjih tegob. Pa smo se kdaj že vprašali, ali je za pse sploh varno?

Olje čajevca je eterično olje iz listov avstralskega grma, imenovanega čajevec. Učinkovito zdravi bakterijske in glivične okužbe in pomaga v boju proti parazitom. V medicini se uporablja že desetletja, najdemo pa ga tudi v razkužilih, repelentih in naravnih dezodorantih. Spodbuja celjenje ran ter odpravlja akne in glivice na nohtih. Nanašamo ga na kožo ali za izpiranje ust, z njim lahko zdravimo prhljaj in glivične okužbe stopal, lajšamo težave z luskavico in še bi lahko naštevali. Na voljo je v 100-odstotni ali razredčeni obliki.

Olje čajevca se torej zdi kot čudežno zdravilo za vse tegobe ... ljudi! Za pse pa to olje sploh ni varno. Morda ste nekoliko presenečeni, saj je olje čajevca pogosta sestavina izdelkov za pse. Najdemo ga v šamponih, repelentih, sredstvih za zdravljenje kožnih vnetij ali vnetij ušes in antiparazitikih. Toda pri psih ima lahko olje čajevca resne stranske učinke, zlasti če se uporablja 100-odstotni koncentrat. Ta je za psa strupen in lahko povzroči okvaro centralnega živčnega sistema.

Namerna ali nenamerna uporaba 100-odstotnega koncentrata olja čajevca lahko v samo nekaj urah po uporabi povzroči depresijo, omrtvelost, neusklajenost mišičnih gibov ali tresavico, ki trajajo do tri dni. In to že pri majhnih količinah!

Nekateri pogosti znaki zastrupitve z oljem čajevca, ki jih lahko opazite pri svojem psu, so:

- nizka telesna temperatura
- šibak srčni utrip
- nekoordinirano gibanje
- težave pri hoji
- tresavica
- povišane vrednosti jetrnih encimov
- šibkost
- paraliza zadnjih nog
- koma
- smrt

Simptomi se lahko pojavijo že v roku dveh do osmih ur po uporabi.

Če opazite katerega koli od zgoraj navedenih znakov zastrupitve, takoj pokličite veterinarja. Ta vam bo morda naročil, da psa skopate, da olje odstranite s kože. Če je pes olje čajevca polizal, vam veterinar morda svetuje, da mu date aktivno oglje. Zaradi velikega tveganja za poškodbe jeter lahko priporoči tudi dajanje pegastega badlja ali drugih zelišč za zaščito pred odpovedjo jeter.

Kdaj pa je zdravje in življenje psa resno ogroženo? Če pes bruha, ima napade ali se onesvesti, ga nemudoma odpeljite k veterinarju, saj je potrebno hitro in agresivno zdravljenje. Protistrupa za zastrupitev z oljem čajevca ni, zato ga bodo zdravili z infuzijo in zdravili. Pes lahko ostane v bolnišnici tudi do 72 ur. V najhujših primerih lahko zastrupitev povzroči smrt.

Olje čajevca je torej nevarno in potencialno smrtonosno. Zakaj pa ga potem najdemo v številnih izdelkih za pse – tudi naravnih? Olje čajevca je namreč pogosta sestavina šamponov, pršil in krem, čistilnih robčkov, sredstev proti bolham in drugih izdelkov za kožo.

V glavnem zato, ker je olje čajevca zares učinkovito. V izdelkih je prisotno v zelo majhnih, razredčenih količinah, zato proizvajalci menijo, da je varno. Toda ali res želite tvegati?

Četudi ga samo namažete na kožo, ga vaš pes lahko polize, zato je njegova uporaba za nego tačk ali kože enako tvegana, kot če ga zaužije. Če ga že morate uporabiti, nikoli ne uporabljajte nerazredčenega, predvsem pa ga ne nanašajte na mesta, ki jih pes z jezikom zlahka doseže.

Obstajajo številne druge naravne alternative, ki so precej boljše za vašega psa. Olje čajevca je naravno ... vendar naravno ne pomeni vedno varno, zato se raje odločite za druga eterična olja ali naravna zdravila, na primer eterična olja sivke ali timijana, ki so prav tako učinkovita proti bakterijam in glivicam. In ne pozabite ... za uporabo na psih eterična olja vedno razredčite.

Preberite etikete in se izogibajte vsem izdelkom, ki vsebujejo olje čajevca. Če to olje uporabljate zase, pa ga hranite izven dosega vašega psa.

Prevod: Nina Barlič

Vir:

https://www.dogsnaturallymagazine.com/is-tea-tree-oil-safe-for-dogs/?utm_source=klaviyo&utm_medium=email&utm_campaign=Tea%20Tree%20Oil%20%28WcyYQk%29&_kx=1PZCe20mvrscRiXtEsrNU7atuoNRC5RQID1EpL9cXY%3D.C4YyV9

Nega bernskega planšarja

Bernski planšarji imajo srednje dolgo, dvojno dlako, ki je lahko nekoliko valovita ali ravna. Svetleča krovna dlaka jih ščiti pred različnimi vremenskimi vplivi (dežjem, snegom, pa tudi pred sončnimi opeklinami), pod njo pa se skriva poddlačka, ki jih ščiti pred mrazom.

Nega bernskega planšarja načeloma ni zahtevna, sploh če za dlako skrbite redno. Dlaka jim skozi leto ves čas po malo izpada, zato je priporočljivo, da se jih počese vsaj enkrat tedensko, v času menjave dlake (ponavadi spomladi in jeseni), pa je zaželeno vsakodnevno česanje.

Z rednim odstranjevanjem poddlačke našemu berniju omogočimo, da bo lažje prenašal višje temperature, in preprečimo razna vnetja kože (nastanek t. i. hotspotov). Ko odstranimo poddlačko, zrak lažje kroži pod krovnim slojem dlake in s tem ohlaja kožo.

Bernijev načeloma ne strižemo, razen dlake okrog tačk in ušes. Striženje okrog tačk je bolj kot zaradi vizualnega izgleda pomembno tudi zato, da se jim med blazinicami ne nabira umazanija oziroma snežne kepe v zimskem času. S škarjami postrizemo dlako med blazinicami in dlako okrog šape, da dobimo lepo okroglo obliko. Okrog ušes postrizemo dlako, ki je daljša od ušesa. Najbolje je, če za to uporabimo škarje za redčenje (efilirke). Za česanje uporabimo glavnik z dvema različnima dolžinama zobcev ter slicker krtačo.

Za kopanje se v večini odločamo po potrebi, sama pa priporočam vsaj dvakrat letno, in sicer v obdobju, ko menjajo dlako, saj lahko s pomočjo pasjega fena ven spihamo kar nekaj odmrle dlake. Zaradi goste dlake berncu med kopanjem šampon nanesemo dvakrat, na koncu pa po dlaki nanesemo še balzam, ki preprečuje vzlanje. V kolikor sami nimate možnosti kopanja bernca doma, ga seveda lahko odpeljete v pasji salon, kjer bodo to uredili namesto vas. Pri celotni negi ne smemo pozabiti niti na ušesa, ki jih po potrebi očistimo s čistili za ušesa, ki jih dobimo pri veterinarju.

Da bo postopek kopanja in sušenja čim manj stresen, je priporočljivo, da svoje bernije že od malega navadite na zvok in pihanje fena ter na tuširanje. Vzreditelji ponavadi mladičkom že v leglu prvič predstavimo fena, jih navadimo na krtačenje, spoznamo z vodo, tako da kasneje nimajo težav. Kljub temu, da vzreditelj vse to že predstavi vašemu mladičku, je potrebno nadaljnje navajanje na vse, kar je povezano z nego, tudi doma. Mladičku lahko ponudite kakšno žvečilko in ga vmes samo nežno krtačite ali vanj usmerite fena. Tako bo nego vzel kot nekaj dobrega. Mladička navadite tudi na dotikanje tačk, ušes, krempljev in ga ob vsakem dotiku nagradite s priboljškom. Tako kasneje z odraslim berncem ne boste imeli nobenih težav.

Nina Bešter

Ovčetina, odlična za občutljive pse

Eno glavnih vodil pri pripravi surove hrane je raznolikost živil, tako mesa in organov kot zelenjave, sadja in drugih dodatkov. Kljub vsemu pa nekateri psi vseh sestavin ne prenašajo dobro oz. imajo celo alergije. Te se lahko kažejo na različne načine, na primer praskanje, prebavne težave, različna vnetja ipd. Ker hranjenje s surovo hrano že samo po sebi zahteva več znanja, so tisti skrbniki, ki hranijo na ta način, največkrat tudi precej pozorni na to, kako se njihov pes odziva na različne vrste hrane.

Ovčje meso

Ovčje meso kot ena od izbir vira beljakovin je zelo primerno za tiste pse, ki slabo prenašajo druge vire rdečega mesa ali pa trpijo zaradi intoleranc ali alergij. Je odličen vir kakovostnih beljakovin, poleg tega je lahko prebavljivo ter bogato z minerali, kot so železo, cink in selen ter vitamini B12 in B3. Vsa ta hranila blagodejno vplivajo na proizvodnjo krvnih celic, varujejo celice pred propadanjem, spodbujajo nastanek encimov, vplivajo na delovanje hormonov ipd.

Drobovina

Ko govorimo o drobovini, moramo vedeti, da je ta izjemno bogata s hranili, zato jo moramo vedno ponuditi v majhnih količinah (približno 10 % obroka). Vsekakor pa so notranji organi, kot so npr. jetra, ledvice, srce, nujno potrebni za uravnotežen obrok, saj predstavljajo pomemben vir vitamina A za zdrave oči, vitaminov B kompleksa, ki blagodejno delujejo na delovanje srca in možganov, ter mineralov, kot sta baker in železo, ki sta pomembna za dobro delovanje metabolizma, krepkost vezivnih tkiv in proizvodnjo hemoglobina.

Ovčji vampi

Ovčji vampi si zaslužijo posebno mesto v pasji prehrani, saj so lahko prebavljivi, so dober vir encimov in probiotikov in so odlična hrana za podporo optimalni črevesni flori. Za skrbnike so zaradi svojega vonja malce manj prijetni, so pa zato odlična poslastica za večino psov.

Kosti

Tudi mesnate kosti so obvezen del obroka. Poleg tega, da si psi z njimi čistijo zobe, kosti zaposlijo tudi možgane in zagotavljajo pomembne minerale, kot sta kalcij in fosfor, ki sta nujno potrebna za zdravo okostje in zobe. Še posebej to velja za mladičke, ki so v fazi razvoja in njihovo telo potrebuje dosti več hranil. Pri izbiri kosti pa je zelo pomembno, da izberete takšne, ki so primerne velikosti za vašega psa, ter da ste pri hranjenju pozorni, da po nesreči ne pogoltnejo cele kosti. Nikoli pa psu ne dajajte golih, kuhanih, nalomljenih ali ostro rezanih kosti, saj lahko pride do resnih, če ne usodnih poškodb.

V ponudbi Good4Dogs najdete kar tri izdelke iz ovčetine: pripravljen obrok Good4Dogs, mleto ovčetine za pripravo samostojnih obrokov in mleto ovčje kosti. Vsi so izdelani iz kakovostnega in 100-odstotnega naravnega mesa, brez dodatkov in konzervansov.

Maščobe

Ovčetina je pogosto zelo bogata z maščobami, ki pa so lahko vir številnih prebavnih težav in obolenj, celo vnetja trebušne slinavke. Kljub temu, da so maščobe eno glavnih hranil v pasji prehrani, je treba biti pozoren, da jih ni preveč. Ovčetina je zato zelo primerna za aktivne in mlade pse, ki potrebujejo veliko energije.

Pašna ovčetina

Zelo pomemben dejavnik, ki ga nikakor ne smemo spregledati, je tudi način vzreje živali, ki ključno vpliva na kakovost mesa. To pomeni, da imajo pašne živali same po sebi boljše življenjske razmere in boljšo hrano, s tem pa je meso bolj bogato s hranili, ki so tudi ustrezno razporejena. Posledično s tako pridelano hrano veliko lažje krepimo zdravje psov in ponudimo okusne obroke.

Katja Šneler

Viri:

<https://www.petcubes.com/blogs/articles/lamb-dog-food>

<https://www.purepetfood.com/help/can-dogs-eat-lamb>

<https://blog.myollie.com/is-lamb-good-for-dogs/>

VPRAŠALI SMO ZA VAS: TEŽAVE S KOŽO

V hladnih mesecih si zavetje poiščejo tudi zajedavci, zato ni naključje, da je težav s kožo in dlako v tem času pri psih največ. Pogost vzrok srbečice in s tem poškodb kože s praskanjem in grizenjem je alergijska reakcija na ugriz bolhe. Pes reagira na ugriz različno, v najslabšem primeru si srbeče mesto zgrize in s tem vnese v rano še dodatno okužbo. Prizadeta površina kože se zelo hitro veča, zato je treba ob vsakem praskanju takoj pregledati dlako in kožo živali, obolelo mesto razkužiti ter zaščititi pred poškodbami in nadaljnjimi infekcijami, vsekakor pa poiskati veterinarsko pomoč, če se pes tudi na splošno slabo počuti (ne jé, veliko pije, poležava, je nemiren). Bolhe odpravljamo hkrati na psu, v njegovem bivalnem okolju pa tudi pri vseh živalih, ki prihajajo z njim v stik.

Koža in dlaka sta največji pasji organ in s tem tudi ogledalo pasjega počutja (dlaka zdravega psa je svetleča, koža pa čista, brez prhljaja), nenazadnje pa tudi ogledalo pasjega lastnika.

Mojca Sajovic

Mladički bodo!

No, tako vsaj misli moja Peny in jih vsak dan nestrpno čaka. Jaz pa tudi, saj upam, da se bo stanje njene navidezne brejosti čimprej zaključilo. Dan gre kar prehitro naokoli, če je edina tolažba za našo 'mami' ležanje v naročju in crkljanje. Nekaj med piskanjem in lajanjem, nemirnost, skratka stanje 'nnneee vvveemmm', kot mu pri nas pravimo (= nekaj bi, pa ne veš kaj). Naporno ... Pa ne samo za Peny in mene, pač pa tudi za Happy, ki ima (vsaj po pogledu sodeč) že kar malo dovolj igranja njenega mladička. No, obstaja pa en velik plus te vloge – kot vzorna mami najprej dovoli pojesti svojemu otroku, nato se loti svoje hrane, ampak tudi to bi z veseljem podelila. Happy, naš večni lakotnik, seveda priložnost z veseljem zagradi. Končni rezultat vsake take navidezne brejosti je bombica Happy in glistica Peny in ko uspemo Happy ravno malo shujšati, se cikel ponovi. Neprecenljivo!

Vse to še nekako preživimo, ampak kaj je najhuje? Peny v takem obdobju smrdi meso ... In tako grem jaz, zagrizen zagovornik surove prehrane, v trgovino in kupujem pelete (ker je to edino, kar je ...)! Ko stopim iz trgovine, najprej pogledam v vse smeri, če me kdo vidi – če bi imela pudeljčka, bi žakelj še nekako skrila pod jakno – potem pa letim, kar me noge nesejo, do avta in na enak način doma pretihotapim hrano v hišo. Uf, upam, da me ni kdo opazil!

Pa en lep pozdravček od naše mami in njenega mladička 😊. Držite pesti, da kmalu dobim nazaj mojega dinosavra ;).

Barbara Šolc s Happy in Peny

Faria Per Aspera ad Astra

21. 12. 2009 – 19. 10. 2022

Bila je princesa. Od vsega začetka. Najmanjša, a najbolj živahna. Vedno dobre volje, navdušena nad pasjo družbo, malo manj nad šolanjem. Zato sva se raje potepali, včasih sami, včasih z bernskimi prijatelji, pa tudi z zapriseženimi mačjeljubci se je dobro razumela. Njenega jedilnika ni razumel nihče razen nje, a veterinarji so bili do konca navdušeni nad njeno krvno sliko. Kasneje so mi povedali, da se

učeno reče, da je bila prikrito gospodovalna. Nikoli ni lajala, renčala ali tečnarila, bilo pa je vse po njenem, tako ali drugače. Bila je moja terapeutka, skrbela za vsakodnevno gibanje v naravi, pa tudi najboljša protistresna terapija. Ob mojem prihodu iz službe se je vedno na veliko pretegnila in vprašala: »Kaj bomo danes počeli?« V trenutku je bil dan na začetku, pozabljene vse skrbi, dolgčas ni obstajal.

Bila je najlepša in najboljša, bila je moja, skoraj 13 let. Hvala za vse, moja Faria.

Monika Bračko

POVEST O SREČNIH LJUDEH

To je zgodba o srečnih ljudeh. O tistih, ki nam je usoda namenila, da so v naša življenja v nekem trenutku vstopila najčudovitejša bitja lešnikovih oči – naši berniji.

V resnici ni lepšega doživetja, kot imeti pristen stik z bitjem, ki mu pomeniš vse na svetu in vedno sede na nart tvojih nog.

Velikokrat se v mislih vračam v čas, ko smo te obiskovali na tvojem prvem domu v Predolah –

Fly Per Aspera ad Astra. V modro odevico zavita črno-bela kepica, ljubeča Mojca in Miro, njuna pasja družinica in naša ljubezen na prvi pogled. V letih našega skupnega sobivanja je zgodba dobila nešteto poglavij z naslovi: sprehodi, rojstni dnevi, vragolije na vrtu v vseh letnih časih, tvoja prisotnost pri vseh športnih igrah, pa četudi leže na sredini badmintonskega igrišča ... ter najini večeri, ko sva zaspala s tačko v roki.

Leta minevajo in knjiga ima vse manj belih listov za našo zgodbo. In ta ne bo imela srečnega konca ...

Tvoja starost ti jemlje moči, a žar v tvojih očeh še ni izginil. Kmalu boš upihnil 13. svečko in moja edina novoletna želja je, da bi jo. Ob skrbi zate me opogumlja misel, da si bil z nami srečen. Vsak dan, ko smo skupaj, je za nas darilo.

Na koncu nama je ostal privilegij, da sva imela drug drugega, v veselju, v žalosti, med mojim študijem, v prečutih nočeh, vedno si bil ob meni ... in ko bo prišel najin čas slovesa, bom vedela, da se bova nekoč ponovno srečala, v novi zgodbi večnega kraljestva.

Z ljubeznijo ...

Monika Štefelin

Vsi psi gredo v nebesa ...

Če kateri, potem gredo v nebesa vsi bernski planšarski psi in blagor nam, ki verjamemo v posmrtno življenje

21. novembra, mesec dni, preden bi upihnil 13. svečko na tradicionalni pasji rojstnodnevni torti, je odšel v nebo moj Fellow. Pravzaprav že dobrih pet let ni bil samo moj, saj sem ga kot terapijskega psa delila s številnimi otroki in mnogimi odraslimi. Pri vseh brez izjeme, tudi pri tistih, ki so bili do psov zadržani ali so se jih bali, je bil občudovan in sprejet z navdušenjem. Njegov zadnji delovni dan je bil štiri dni pred njegovim poslednjim. Bila sva v ljubljanskem oddelku vrtca, kjer je razveselil otroke s posebnimi potrebami. Idealen terapijski pes, je rekla najina mentorica, najboljši.

Fellow je bil res najbolj poseben od vseh mojih osmih dosedanjih bernijev. Bil je poseben že zato, ker je bil otrok pasje ljubezni med mojo Latino in Adisom Bernieshine. Paritev med nežnima pasjima zaljubljenca je stekla kot namazana, še preden sva se z Adisovim lastnikom uspela dogovoriti, kje bo kdo stal in pomagal. Naš pristrčni dečko je bil eden izmed petih moških potomcev. Prav hitro smo pometli z dvomi, ali in kdo bo ostal doma. Od vsega začetka je bil zabaven, prikupen, duhovit, radoveden. Bil je vljuden in preudaren, sprehodi brez vrvice po ljubljanskih Murglah so mu prinesli sloves zanesljivega in prijaznega spremljevalca. Do Jenny je bil nagajivo pokroviteljski, kot se starejšemu članu krdele spodobi, s Fanči pa sta tvorila posrečen in ljubezniv »medvedkast« par, za katerim je naklonjeno pogledal vsak ljubitelj psov. Odpoklic je bil sprva zanj le »nakladanje«, vendar mu je zrelost prinesla tudi spoznanje, da mu je z nami najlepše.

Njegov čut za družabnost ga je vedno popeljal novim prijateljem naproti. Obiskovanje male šole je bilo zanj prava žurka, v tisti »tazaresnik« šoli pa je kljub mladosti pokazal, da je iz pravega testa. Na testiranju o primernosti za terapijskega psa, kamor sva šla brez trohice napestosti, kinologinja zapiše: »Pes je umirjen, lepo vzgojen in socializiran. Z vodnico imata lep kontakt in se vidi, da dobro sodelujeta. Je čist in lepo negovan. Rad ima človeški dotik in je nekonflikten do drugih psov. Na različne zvočne in taktilne dražljaje se odzove indiferentno ali radovedno ...«.

Svoje skoraj črne oči, v katerih se je zrcalila vsa nežnost bernske duše, je podedoval po mami, po obeh starših pa veličastno postavo in neskončno nežno naravo, kar je bila zagotovo ena njegovih največjih odlik. Ne pravim zaman, da je bil bernski planšarski pes, ki sem ga iskala dvajset let.

Nebo mi je podarilo izjemno darilo: skupnih skoraj 13 pisanih, pestrih, predvsem pa zelo srečnih let, katerih števca ni mogla ustaviti niti najbolj predana skrb. Ob skoraj idealnih vrednostih veterinarskih preiskav in ješčnosti do zadnjih ur se je utrudilo njegovo veliko plemenito srce, ki ga je tako ljubeče razdaljal. Skupaj sva se napotila proti tanki meji med življenjem in smrtjo in del mene je umrl z njim. Vem in verjamem, da bo nekoč s svojo prelepo glavo spet počival v mojem naročju.

Za vsak dan, ki sem ga preživela z njim, sem iskreno hvaležna naklonjenim zvezdam in vsem, ki so mi pomagali:

- mag. Petru Levstku, dr. vet. med, ki mu je pomagal na svet in z vsem znanjem in ljubeznijo do konca predano skrbel za njegovo zdravje in dobro počutje
- Ivanu Janežiču, vzreditelju njegovega očeta Adisa, ki ni nikdar odrekel pomoči ali nasveta
- Špeli Suhač, dr. vet. med., ki je zadnjih nekaj let z zlatimi rokami in zlatim srcem pomagala njegovim gibalom
- veterinarjem družine Nabergoj, ki so z leti postali njegovi in naši prijatelji
- svojemu soprogu, ki je razumel, zakaj je moral biti včasih drugi v vrsti – za Fellowom ...

Na tem mestu hvala tudi vsem preštevilnim, ki ste mi namenili izraze sožalja osebno, pisno ali na družabnih omrežjih. Vsako mi veliko pomeni v zavedanju, da v žalosti nismo sami.

Mojca Sajovic

KUPUJEMO ZA VAS

ACTION FACTORY DRYUP PLAŠČ ZA SUŠENJE PSOV

Eden od nepogrešljivih kosov opreme v deževnih dneh pri nas je zagotovo Dryup plašček za sušenje. Odlično se obnese takrat, ko nimamo dovolj časa, da bi psa posušili s fenom, ali ko gre pes po sprehodu v avto. Narejen je iz visoko vpojnega naravnega bombažnega frotirja, ki veže nase vlago in umazanijo iz dlake, poleg tega pa je pralen na 30 °C. Plašček se enostavno obleče čez glavo, rep se namesti skozi odprtino, spodnji del pa potegnemo med nogami in s prilagodljivim trakom zapnemo čez pas. Na voljo sta dve različici: »navadna«, ki pokrije hrbet in trebušni del, in »daljša«, ki pokrije še tačke. Dobite ga na www.pasji.net. Priporočamo!

Nastja Ražman

SLICKER KRTAČA

Za nego dlake pri naših bernijih navadno preizkusimo cel spekter različnih pripomočkov, nazadnje pa nam v predalu ostaneta dva ali trije glavniki oziroma krtače. Enega od »must have« glavnikov, t.j. grablje, smo vam že predstavili v eni od predhodnih številčk našega glasila, sedaj pa smo na tržišču zasledili in preizkusili! tudi super Greyhound XL Slicker krtačo istega proizvajalca. Krtača se ponaša s kar 25 mm dolgimi zobci, kar je za dlako naših psov odlična rešitev. Priporočamo!

Cena: 22,50 €

Več informacij:

Martina Kavčič (ashleycraigslovenia@gmail.com ali tel. 040 641 821).

Ashley Craig Slovenia: <http://www.bluebullevard.com/>

MOJ BERNI - glasilo skupine MOJ BERNI št. 2/2022;

Izdajatelj Skupina MOJ BERNI, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja le v elektronski obliki in je namenjeno članom skupine.

Urednica: **Nina Barlič**

Člani uredniškega odbora: **Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc**

Sodelavci: Damjana Škapin, Nastja Ražman, Tone Hočevar

Priprava: Amset d.o.o.

Za področje vzreje BPP je pristojen Slovenski klub za velike pasme in molose, info na e-mail: skvpm.info@gmail.com. Najave vzrejnih pregledov bomo tudi v naprej objavljali na spletnih straneh in po e-pošti.
Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite objavam na spletni strani.